

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-10032026-10049

Volume: 10

Issue: 3

Month: January

Year: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 30.11.2025

Accepted: 31.12.2025

Published: 01.01.2026

Citation:

Vijayakumar. B.
“Ramayana Traditions
in North-East India:
Documented Narratives
and Unexplored
Dimensions.” *Shanlax
International Journal of
Tamil Research*, vol. 10,
no. 3, 2026, pp. 84–94.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v10i3.10049](https://doi.org/10.34293/tamil.v10i3.10049)

*Corresponding Author:
vijayakumar.ciil@gmail.
com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Ramayana Traditions in North-East India: Documented Narratives and Unexplored Dimensions

Dr. B. Vijayakumar

*Assistant Professor, Department of Modern Indian Languages and Literary Studies
Gauhati University, Guwahati, Assam*

 <http://orcid.org/0000-0002-9915-192X>

Abstract

The story of Rama has given rise to diverse and distinct literary and artistic traditions across Southeast Asia, transcending time and space through countless retellings that adapt the epic to varied cultural values and social contexts. While many versions preserve the core essence and spiritual-philosophical foundations of the Valmiki Ramayana, others depart significantly, evolving into new forms and dimensions. In India, Ramayana traditions rooted in the Valmiki narrative have profoundly shaped the life and thought of people across the nation; however, examining versions beyond this canonical framework is essential to understanding how the epic sustains the spirit of unity in diversity within Indian culture. Focusing specifically on Northeast India and excluding detailed discussion of the Kamba Ramayanam, this article investigates the region's Ramayana-based literary and artistic traditions, highlighting how the narrative has been localized to reflect distinctive socio-cultural perspectives and regional cultural identities.

Keywords: *Ramayana Traditions, North-East India, Localization of Epic Narratives, Cultural Adaptation, Unity in Diversity*

References

1. Ankita Dutta, Ramayana Parampara among the Khasis of Meghalaya & the Seng Khasi Movement, Centre for Indic Studies, <https://cisindus.org/indic-varta-internal.php?vartaid=474>.
2. Bornali Borah Handique, Rintu Handique, Buddhist Vihara as Institution of the Tai Communities: A Study of Assam, India, *International Journal for Multidisciplinary Research (IJFMR)* E-ISSN: 2582-2160.
3. Deven Chandra Das, Chabin Aalun - Assamese Karbi Ramayana, Bhuvan Vani Trust, Lucknow.
4. Sujit k. Ghosh, Elective AFFINITIES: The influence of Ramayana on Mizo religion and culture, Published by: Indian History Congress, vol. 55, 1994.
5. Tanuja Bora, Ramkatha Tradition in North East India: An Unexplored Avenue, *IOSR Journal of Humanities and Social Science (IOSR-JHSS)*, Volume 23, Issue 11, Ver. 4 01-07, e-ISSN: 2279-0837, p-ISSN: 2279-0845, 2018.

வடகிழக்கு இந்தியாவில் இராமாயண மரபுகள்: பதிவுசெய்யப்பட்ட வரலாறுகளும் ஆராயப்படாத பரிமாணங்களும்

முனைவர் பா. விஜயகுமார்

உதவிப் பேராசிரியர், நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும்

இலக்கியப் பயில் ஆய்வத்துறை

சுவகாத்திப் பல்கலைக் கழகம், அசாம்

கட்டுரைச் சுருக்கம்

இராமர் குறித்த கதை தென்கிழக்கு ஆசியா முழுவதும் இலக்கியத்திலும் கலைத் துறைகளிலும் விரிவான தனித்த மரபுகளை உருவாக்கியுள்ளது. இக்காவியக் கதை காலத்தையும் இடத்தையும் தாண்டி எண்ணற்ற வடிவங்களில் மறுபடியும் சொல்லப்பட்டு, பல்வேறு கலாச்சாரங்களின் மதிப்புகள், சமூகச் சூழல் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப மாற்றம் பெற்று மூல காவியத்தின் அடிப்படைச் சுருக்கத்தையும் ஆன்மாவையும் தக்கவைத்திருந்தபோதிலும், பல மறுவடிவங்கள் அதிலிருந்து கணிசமாக விலகி, முற்றிலும் புதிய வடிவங்களையும் பரிமாணங்களையும் கொண்டுள்ளன. ஆன்மீக மற்றும் தத்துவக் கருத்துக்களை பிரதிபலிக்கும் வால்மீகி இராமாயணத்தை நெருங்கிப் பின்பற்றும் இராம கதை மரபுகள் இந்தியச் சூழலில், நாடு முழுவதும் மக்களின் வாழ்வியலையும் சிந்தனையும் ஆழமாகப் பாதித்துள்ள நிலையில், வால்மீகி மரபுக்கு வெளியேயுள்ள வடிவங்களை ஆய்வு செய்து இந்திய கலாச்சாரத்தின் வேற்றுமையில் ஓற்றுமை என்னும் ஆன்மாவை இராம கதை நிலைநிறுத்த உதவுவதை அறிவது அவசியமாகிறது வடகிழக்கு இந்தியாவில் நிலவுகின்ற இராமகதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கியம், கலை மரபுகளை ஆராய்ந்து, அப்பகுதியின் தனித்துவமான சமூகப் பண்பாட்டு நோக்குகளையும் அடையாளத்தை பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் இராம கதையை எவ்வாறு உள்ளூர்மயமாக்கியுள்ளனர் என்பதைக் கண்டறிந்து விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

முக்கியச் சொற்கள்: இராமாயண மரபுகள், வடகிழக்கு இந்தியா, காவியத்தின் உள்ளூர்மயமாக்கல், பண்பாட்டு ஏற்புமுறை, வேற்றுமையில் ஓற்றுமை.

அறிமுகம்

இந்திய சமூகத்தின் ஆன்மாவில் இராமாயணக் கதை எவ்வளவு ஆழமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை 1980களின் முற்பகுதியில் இராமாயணம் தொலைக்காட்சி தொடர் முதன்முதலில் ஒளிபரப்பப்பட்டபோது அது ஏற்படுத்திய பெரும் வரவேற்பு வியப்பாக இருந்தது; அனைத்து வயதினரும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளில் முழுகியிருந்தனர். பொது விழாக்கள் மற்றும் திருமணங்களின் நேரங்கள்கூட ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில்

தொடர் ஒளிபரப்பு நேரங்களுக்கு ஏற்ப சரிசெய்யப்பட்டன.

இராமர் குறித்த கதை இந்திய நாட்டின் வாழ்வியலிலும் சிந்தனையிலும் கலாச்சார மரபுகளின்மீதும் ஆழ்ந்ததாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது. அது இலக்கியம், காட்சி, நிகழ்கலை உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் எண்ணற்ற முறைகளில் மறுபடியும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு மறுவடிவம் பெறும் போது பல்வேறு கலாச்சாரங்களின் மதிப்புகளுக்கேற்ப கதையில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த மாற்றங்களின் விளைவாக, இராமக் கதையின் பல

வடிவங்கள் உருவாகியுள்ளன; அவை அமைப்பில் வேறுபட்டிருந்தாலும், கதையின் அடிப்படை ஆன்மாவையும் அதில் உள்ள மனிதநேயப் மதிப்புகளையும் பற்றிப் பிடித்துள்ளன.

இந்தியாவின் பன்மொழி, பன்மத, பன்முகப் பண்பாட்டுச் சமூக அமைப்பில், இராம கதையின் இவ்விதமான பல்வேறு வெளிப்பாடுகள் இந்திய ஆன்மாவைத் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. இராமக் கதையின் பல்வேறு வெளிப்பாடுகளை விரிவாக ஆய்வு செய்வது, இந்தியாவில் இராம கதை மரபை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதற்கும், இந்திய வாழ்க்கை மற்றும் கலாச்சாரத்தின் பரிமாணங்களை அறிந்துகொள்வதற்கும் உதவும். ஆனால், இராமகதை மரபின் பல வடிவங்கள் குறிப்பாக இந்தியாவின் சிறுபான்மை இனக் குழுக்களின் வாய்மொழி மரபுகள் ஆய்விலும் ஆராய்ச்சியிலும் பெரிதும் அறியப்படாமலேயே இருந்து வருகின்றன.

வடகிழக்கு இந்தியாவில் இராம கதை மரபு

வடகிழக்கு இந்தியா அசாம், மேகாலயா, அருணாச்சலப் பிரதேசம், திரிபுரா, மணிப்பூர், மிசோரம், நாகாலாந்து, சிக்கிம் ஆகிய எட்டு மாநிலங்களை உள்ளடக்கியதாகும். இப்பகுதி, ஆஸ்ட்ரோ-ஆஸ்ட்ரிக், மங்கோலாய்ட், திபெத்தோ-பர்மன், தாய்-சீன, மற்றும் கிழக்கு இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மொழிக் குடும்பங்களின் ஆதிக்கம், தனித்த கலாச்சாரம் போன்ற குறிப்பிட்ட பண்புகளால், இந்தியாவின் மையப் பகுதியிலிருந்து விலகி பல இனக் கூறுகளின் சங்கமத்தால் உருவான தனித்துவமான கலப்புப் பண்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய கலப்புச் சமூக அமைப்பு, இந்து சமய மரபில் உட்புகுத்தப்பட்ட செயல்முறை மற்றும் பழங்குடி மரபுகள், மதிப்புகள் மற்றும் வழக்கங்களை ஏற்றுக்கொண்ட

செயல்முறைகளின் வழியாக உருவாயிற்று. (Tanuja Bora, 2018)

பன்முகக் கலாச்சாரச் சமூக உருவாக்கத்தில், இராமர் குறித்த கதை ஒருமைப்பாட்டுக் கூறாகச் செயல்படுகிறது. இப்பகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான மாநிலங்களில், இராம கதையை அடிப்படையாகக்கொண்ட இலக்கிய மற்றும் கலை மரபுகள் காணப்படுகின்றன. இராமகதையை ஆராய்ந்து, இரண்டு செயல்முறைகள் வெளிப்படுகின்றன அதில் ஒன்று, உள்ளூர் மண்ணின் மதிப்புகள், ஒழுக்கவியல் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை வலியுறுத்தும் நோக்கு மற்றொன்று இந்திய அளவிலான உயரிய மதிப்புகள் மற்றும் இலட்சியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை.

தென்கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்து குடியேற்றப் பாதைகள் வழியாக அமைந்துள்ள புவியியல் அமைவிடம் காரணமாக, தென்கிழக்கு ஆசிய இராமாயண மரபுகளும் வட கிழக்கு இந்தியக் கதைகளில் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன. இதனால் இப்பகுதியில் வெளிப்பட்டுள்ள இராம கதையின் வெளிப்பாடுகள், அப்பகுதியின் தனித்துவமான பண்பாட்டு மதிப்புகள் மற்றும் பல்வேறு கலாச்சாரத் தொடர்புகளுக்கு ஏற்ப தனிச் சிறப்பை பெற்றுள்ளன.

அசாமில் இராமாயண மரபு

அசாமிய மக்களுக்கு இராமர் கதை பழங்காலத்திலிருந்தே அறிமுகமாகியிருந்தது. ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மன்னர் பாஸ்கரவர்மன் வெளியிட்ட செம்பலகைச் சாசனங்களில் இராமர், தசரதர், ஜனகர் ஆகியோரின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 10-11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தேவபர்பத் (Deoparbat) பகுதியில் காணப்படும் கற்பலகைச் சுவடிகளில் ராமக் கதைக் காட்சிகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 10-11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த காளிகா புராணம் எனும் நூலில்

இராமாயணத்தின்பலநிகழ்வுகள் விரிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. இவ்வாறான சான்றுகள், அசாமிய மண்ணில் இராமர் கதை ஆரம்பகாலத்திலேயே நிலை பெற்றிருந்ததைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

அசாம் மாநிலம், ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இந்திய மொழிகளில் முதன்முறையாக வால்மீகி இராமாயணத்தை மொழிபெயர்த்து வழங்கிய பெருமையைக் கொண்டது. 14ஆம் நூற்றாண்டில் மாதவ கண்டலி இயற்றிய கண்டலி இராமாயணம் இவ்வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அசாமில் இராமகதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கிய மற்றும் கலைப் படைப்புகள் பெருகி வளர்ந்துள்ளன. இதன் விளைவாக அசாம் மாநிலம் வாய்மொழி மற்றும் எழுத்து இலக்கியங்களையும், நிகழ்கலை மரபுகளையும் உள்ளடக்கிய விரிவான இராமாயண மரபைப் பெற்றுள்ளது.

இராமாயணத் தொடர்புடைய அசாமிய இலக்கியம்

அசாமில் ராமகதையை மையமாகக் கொண்ட இலக்கியம் மிகப்பெரியது. முழு இராமக் கதையையோ அல்லது தனித்தனி காண்டங்களை எடுத்துரைக்கும் பல நூல்கள், அதனை அடிப்படையாகக்கொண்ட எண்ணற்ற கவிதைகள், நாடகங்கள், பாடல்கள், கீர்த்தனைகள் ஆகியன உருவாகியுள்ளன. கீழ்க்கண்ட இராமாயண வடிவங்கள் அசாமில் செல்வாக்கு பெற்றவை.

- **மாதவ கண்டலி இராமாயணம்:** இது வால்மீகி ராமாயணத்தின் அயோத்தியா காண்டம் முதல் யுத்தகாண்டம் வரை உள்ளெந்துகாண்டங்களைநேர்த்தியாக மொழிமாற்றம் செய்தபடைப்பு. 16ஆம் நூற்றாண்டில் சங்கரதேவா உத்தரகாண்டத்தைச் சேர்த்தார்; மாதவதேவா ஆதிகாண்டத்தைச்

சேர்த்தார். இதன் மூலம் கண்டலி இராமாயணம் முழுமை பெற்றது.

- **அனந்த கண்டலி இராமாயணம்:** இது 16ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது, மாதவ கண்டலி இராமாயணத்தின் வைஷ்ணவ மரபு சார்ந்த மாற்று வடிவமாகும்.
- **துர்காபர் கயஸ்தாவின் கீதி இராமாயணம்:** இது வைஷ்ணவ காலகட்டத்தில் இயற்றப்பட்டது. 23 ராகங்களில் அமைக்கப்பட்ட 60 பாடல்களையும் விளக்கவுரை செய்யுட்களையும் கொண்ட இசை வடிவ இராமாயணம்.
- **ஸ்ரீராம கீர்த்தனம்:** இது 17ஆம் நூற்றாண்டில் அனந்த தாசா இயற்றிய கதைவடிவச் செய்யுள் தொகுப்பு. கவிஞர் இதனை 'இராமாயண சந்திரிகை' அடிப்படையில் அமைந்ததாகக் கூறினாலும், மாதவ கண்டலி இராமாயணத்தின் செல்வாக்கு இதில் தென்படுகிறது.
- **இராகுநாத மகந்தாவின் கதை இராமாயணம் - 18ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது.** இந்தோ-ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தில் இராமாயணத்தின் முதல் உரைநடை வடிவமாகக் கருதப்படுகிறது.

இராமாயண தொடர்புடைய அசாமிய காவியங்கள்.

இராமாயணத் தொடர்புடைய பல காவியங்கள் அசாமில் உள்ளன. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த லவ-குஷ யுத்தம் தொடர்பான ஹரிஹர் பிப்ரா, 16ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த அனந்த கண்டலியின் மஹீராவணன் வதம், 17 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் 20 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளிவந்த ராமசரஸ்வதியின் லக்ஷ்மணாற் ஷக்திசெல், ராகுநாத மகந்தாவின் சத்ருஞ்ஜய காவியம், அப்புத ராமாயணம்,

பவதேவ பிப்ராவின் நாகக்ஷ யுத்தம், தனஞ்சயரின் கணக் சரிதரம், கங்காரம் தாளின் சீதையின் வனவாசம், த்விஜ் பஞ்சானனின் பாதாளிகாண்ட ராமாயணம், போலாநாத் தாளின் சீதா ஹரண காவியம் துர்காபிரசாத் தேவசர்மா புகனின் லவணன் வதம், லவ-குஷர் பிறப்பு உபாக்யானம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

இராமாயண தொடர்புடைய அசாமிய நாடகங்கள்

அசாமில் நாடகங்கள் பெரும்புழக்கத்தில் இன்றாளவும் நடத்தப்படுகின்றன. அதில் சங்கரதேவாவின் ராமவிஜய் நாடகம், மாதவதேவாவின் ராமபாவனா நாடகம், லக்ஷ்மிதேவாவின் ராவணன் வதம், பூர்ணகாந்தாவின் லங்காதஹனம், பிஸ்வம்பரதேவாவின் சீதா ஹரண - பலிவதம், பத்ரதேவாவின் சீதா ஹரணம், அதுல் சந்திரஹஜாரிகாவின் சீதா, இராமச்சந்திரர் ஆகியன சிறந்த நாடகங்களாகும்.

இராமர் கதையின் கருப்பொருள்கள் மற்றும் நிகழ்வுகள் நவீன அசாமி இலக்கியத்தில் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளில், குறிப்பாகக் கவிதையிலும் நாடகத்திலும் மிகுந்த அளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

அசாம் மாநில பிற இனக் குழுக்களின் மொழிகளில் இராமாயணத் தாக்கம்:

கர்பி மக்களின் சபின் அலுன்

கர்பி மக்கள் வடகிழக்கு இந்தியாவில் ஒரு முக்கிய பழங்குடி இனக்குழுவாகும், அவர்கள் முதன்மையாக அசாமின் மலைப் பகுதிகளில் வசிக்கின்றனர். அவர்கள் இப்பகுதியில் மிகவும் பிரபலமான பழங்குடியினரில் ஒருவர். தனித்துவமான மொழியையும் கலாச் சாரத்தையும் கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் அசாமின் கர்பி அங்லாங் மற்றும் மேற்கு கர்பி அங்லாங் மாவட்டங்களில் வசிக்கின்றனர். இவர்களது மொழியான கர்பி மொழியில் இயற்றப்பட்ட 'சபின் அலுன்' முதலில்

வாய்மொழி மரபைச் சேர்ந்த காவியமாக இருந்து பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்றது. இதற்கு தற்போது மூன்று முக்கிய பதிப்புகள் காணப்படுகின்றன (1) 1976ஆம் ஆண்டு பிரேமகாந்த மகந்தா தொகுத்த பதிப்பு (2) 1986ஆம் ஆண்டு சாம்சிங் ஹான்சே திருத்திய பதிப்பு (3) 2002ஆம் ஆண்டு புகான் சந்திர பான்சோ தொகுத்த Sabin Alun and other Popular Legends of the Karbis. இவ்வாய்மொழிக் காவியம், கர்பி சமூகத்தின் வாழ்வியலுடன் ஆழமாக இணைந்துள்ளது. கர்பி மரபுகள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், சமூக அமைப்பு, இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கை முறைகள் ஆகியவை இதில் பிரதிபலிக்கின்றன.

பெரும்பாலும் கதை வடிவமைப்பு வால்மீகி இராமாயண மரபை ஒத்திருந்தாலும், பல முக்கிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாகக் கதா பாத்திரங்களின் பண்புகள், நிகழ்வுகளின் விவரணைகள் மற்றும் நெறி விளக்கங்கள் கர்பி சமூகத்தின் மனப்பாங்கை வெளிப்படுத்துகின்றன. தென்கிழக்காசிய இராம கதை மரபுகளுடனும் சில ஒற்றுமைகள் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

திவா மக்களின் இராமாயணே கராங்

திவா மக்கள் வடகிழக்கு இந்திய மாநிலங்களான அசாம், மேகாலயா, பகுதிகளில் முதன்மையாக வசிக்கும் திபெத்திய - பர்மிய இனக்குழு ஆகும். இவர்களின் இராமாயணம், இராமாயண கரேங் என அழைக்கப்படுகிறது. இது 1993 ஆம் ஆண்டு ருப்சிங் தெலூரி என்பவரால் அசாமிய எழுத்து முறையில் இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இந்நூல் அசாமின் திவா சமூகத்தின் வாய்மொழி மரபில் தோன்றியது. இதுவும் வால்மீகி இராமாயண கதைச்சரத்தை சுருக்கமான வடிவில் வழங்குகிறது. இதில் இராம கதையின் முக்கிய நிகழ்வுகள் அனைத்தும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அசாமிய நாட்டுப்புற மரபுகளில் இராம கதை

அசாமில் பல இனக் குழுக்கள் உள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலான சமூகங்கள் இராமகதை சார்ந்த வாய்மொழி மரபுகளைப் பேணி வருகின்றன. பக்திப் பாடல்கள், சடங்குப் பாடல்கள், திருமணப் பாடல்கள், திருவிழாபாடல்கள், தாலாட்டு, மந்திரங்கள், பழமொழிகள், நாட்டுக் கதைகள் போன்ற நாட்டுப்புற பாடல்களிலும், சடங்குகள், மரபுகள் அனைத்திலும் இராம கதையின் தாக்கம் காணப்படுகிறது. சில சமூகங்களில், திருமணப் பாடல்கள் மற்றும் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் வழியாக இராம கதை இடம்பெறுகிறது. சில சமூகங்களில் இராமகதையை அடிப்படையாகக்கொண்ட நடிப்பு மரபுகளும் உள்ளன. அசாமின் பல இனங்களின்நாட்டுப்புற இலக்கியம்மற்றும் பண்பாட்டில் இராம கதை ஆழமான பங்கு வகிப்பதை அறிய முடிகிறது.

இராம கதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிகழ்கலை மரபுகள்

அசாமில் இராம கதையை மையமாகக் கொண்ட பல்வேறு நிகழ்கலை மரபுகள் காணப்படுகின்றன. பாடல், நடனம், நாடகம், ஆகிய துறைகளில் இம்மரபுகள் நிலவுகின்றன. இவை நாட்டுப்புற, சாஸ்திரிய மற்றும் அரை-சாஸ்திரிய வடிவங்களை உள்ளடக்கியவை.

- துலியா பாவோனா: இது பாடல், நடனம், இசைக்கருவி மற்றும் நடிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்ட நாட்டுப்புற கலைவடிவமாகும். சுமார் 20-25 கலைஞர்கள் கொண்ட குழு இதில் பங்கேற்கின்றனர். தபேலா, புல்லாங்குழல்கள் போன்ற இசைக் கருவிகள் இதில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- குலியா பாவோனா: முன்பு தராங் மற்றும் காமர்ஸ்ப் மாவட்டங்களில்

பரவலாக இருந்த இந்நாடக வடிவம், இராமாயணமும் மகாபாரதமும் ஆகியவற்றின் கருப்பொருள்களை கொண்டுள்ளது. முகமூடிகள் பயன்படுத்தப்படுவது இதன் சிறப்பு.

- குசன் கண்: ராமகதையை முழுமையாக அடிப்படையாகக்கொண்டபாரம்பரிய இசை-நாடக வடிவமாகும். வட கோல்பாரா பகுதியில் காணப்படுகிறது.
- பாரி கண்: மர முகமூடிகள் பயன்படுத்தப்படும் இராம கதை சார்ந்த கலைவடிவம். பாட்டி ரபா சமூகத்தில் இது பரவலாக உள்ளது.
- ராமாயண்கோவாஓஜா-பாலி: அசாமின் அரை-சாஸ்திரிய ஓஜா-பாலி மரபில் இடம்பெறும் வடிவம். துர்காபரா கயஸ்தாவின் சீதி ராமாயணம் அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- அங்கியா பாவோனா :சத்திரியா மரபைச் சேர்ந்த நாடக வடிவமாகும். பெரும்பாலும் கிருஷ்ணர்கருப்பொருளாக இருந்தாலும், சில நேரங்களில் இராம கதையும் இடம்பெறுகிறது.
- புதலா நாச் : இது கயிறு பொம்மலாட்ட மரபாகும். இராம கதையை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

காட்சிக் கலைகளில் இராம கதை

அசாமில் சிற்பம், ஓவியம், முகமூடி வடிவமைப்பு என பல காட்சிக் கலை வடிவங்களிலும் இராமகதை பிரதிபலிக்கிறது. இவ்வகை கலை வடிவங்கள், இராமாயணக் கதையை மக்களின் பார்வை அனுபவமாக மாற்றுகின்றன. இதனால், அசாமில் இராமகதை மரபு எழுத்து, வாய்மொழி, நாட்டுப்புற மரபு, நிகழ்கலை, காட்சிக் கலை ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும் விரிவடைந்து, அசாமிய சமூகத்தின் பண்பாட்டு அடையாளத்தில் மையச் சின்னமாக விளங்குகிறது.

அருணாச்சலப் பிரதேசம்: தாய்-காந்தி மக்களின் லிச்சாவ் லாமங்

தாய் காந்தி பழங்குடியினர், முக்கியமாக அருணாச்சல பிரதேசத்தின் நம்சாய் மாவட்டத்திலும், மியான்மர் எல்லையோரப் பகுதிகளிலும் வாழும் தாய் இனக்குழுவின் ஆவர். 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பர்மாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த இவர்கள், தேரவாத பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

அருணாச்சலப் பிரதேசம் மாநிலத்தில் இராம கதை மரபு இலக்கிய மற்றும் நாட்டுப்புறக் கதைகளில் வெளிப்படுகிறது. லிச்சாவ் லாமாங் என்பது இராமாயணத்தின் தாய்-காந்தி பதிப்பாகும், இது பாரம்பரியமாக அருணாச்சலப் பிரதேசத்தின் நம்சாய் மாவட்டம் மற்றும் அசாமின் பகுதிகளில் வாசிக்கப்படுகிறது. இது 'இராமரின் அவதாரக் கதை' என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது தென்கிழக்காசிய இராமாயணகதை மரபுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதி குறிப்பாக அசாமின் நாராயண்பூரில் உள்ள டிக்ராங் போர்காந்தி புத்த விஹாராவில் பாதுகாக்கப்படுகிறது. காந்தி மொழியில் அமைந்துள்ள இந்நூலில், புத்தமத ஜாதகக் கதைகள் மற்றும் புத்த தத்துவத்தின் தாக்கம் அதிகமாக உள்ளது. இதில் இராமர் புத்தரின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். தர்மம், கருணை, தியாகம் போன்ற புத்தமதக் கொள்கைகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அந்தவகையில், தென்கிழக்காசிய இராம கதை மரபுகளுடன் இந்நூலுக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

மிஷ்மி சமூகத்தில் பரவலாக உள்ள ஒரு நாட்டுக்கதை எட்டு தலை கொண்ட அசுரனால் அரச மகள் கடத்தப்படுவது, குரங்கு அரசருடன் கூட்டணி அமைத்து மீட்பது போன்ற அம்சங்கள் இராமாயணக் கதையோடு ஒற்றுமை கொண்டவை.

மணிப்பூர்

மணிப்பூர் மாநிலம் இலக்கியம், கலை மற்றும் நாட்டுப்புறமரபுகளில் வெளிப்படும் உயிர்த்துடிப்பான இராமகதை மரபைக் கொண்டுள்ளது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் மன்னர் காரிப்திவாஜ் அவர்களின் ஆதரவுடன் பண்டிதர் அங்கோம் கோபி முழுமையான மணிப்பூரி இராமாயணத்தை (ஏழு காண்டங்களுடன்) இயற்றினார். இந்நூல் பெரும்பாலும் கிரிட்டிவாசி இராமாயணத்தை அடிப்படையாகவும், சில இடங்களில் வால்மீகி இராமாயணத் தாக்கத்துடனும் அமைந்துள்ளது. மணிப்பூரின் உள்ளூர் பண்பாட்டு நுணுக்கங்கள் ஆழமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

எல். இபுங்கோ யைமா சிங் - வால்மீகி இராமாயணத்தின் மணிப்பூரி மொழிபெயர்ப்பு, அ. மீனகேதன் சிங் - உத்தரகாண்ட மறுவடிவாக்கம், ந. இபோபி - கிறித்திவாசி ராமாயண மொழிபெயர்ப்பு, அத்துடன் இரகுவம்ஷா காப்பியத்திற்கும் மணிப்பூரி மொழியில் இரண்டு பதிப்புகள் ஆகியன மணிப்பூர் மாநிலத்தில் இராமாயணத்தின் தாக்கத்தை உணர்த்துகின்றன.

மணிப்பூர் மாநில இராமாயண நிகழ்கலை மரபுகள்

- அரிபா பாலா - கீர்த்தனை வடிவில் இராம கதைப் பாடல்.
- வாரி லீபா - கிறித்திவாசி, வால்மீகி, யோகவாசிஷ்ட முதலிய நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- பேனா சங்கீத் - பேனா என்னும் இசைக்கருவியுடன் பாடப்படும் இராமாயணக் கதை.
- கொங்க்ஜோம் பர்வா - வரலாற்றுப் போரைக் கூறும் பாடல்களில் இராமாயணக் குறிப்புகள் இணைக்கப்படுகின்றன.
- லைரிக்-திபா-ஹைபா - சுலோகங்களை குறிப்பிட்ட ராகங்களில் பாடும் மரபு.

- மணிப்பூரி ஜாத்ரா - இப்போது அரிதாகிவரும் ராம்லீலா நாடக மரபு.

திரிபுரா

திரிபுரா மாநில மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் பண்பாட்டில் இராமாயணம் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 15ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட ராஜரத்னாகரா என்ற வரலாற்று வர்ணனையில், திரிபுராவின் ஆரம்பகால மன்னர் புரு சென் அயோத்தியாவின் தசரத மன்னரின் சமகாலத்தவர் என்றும், தசரதர் நடத்திய யாகத்தில் கலந்து கொண்டதாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இது அந்நாளிலேயே இராம கதையை மக்கள் அறிந்திருந்ததைக் காட்டுகிறது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், திரிபுரா மன்னர் ராமகங்கா மாணிக்யாவின் ஆதரவுடன் சிவேந்திர த்விஜா, ஆத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற நூலைச் சமஸ்கிருதத்தில் இயற்றினார். கிருத்திவாசி இராமாயணம் திரிபுரா மக்களிடையே மிகவும் பிரபலமானது. மலைப் பகுதிகளிலிருந்து சமவெளிப் பகுதிகள்வரை இந்நூல் பரவலாகப் வாசிக்கப்படுகிறது. இதனை மையப்படுத்திய கவிதைகள், நாடகங்கள், பாடல்கள், ஓவியங்கள் மற்றும் நாடக மரபுகள் திரிபுராவில் உருவாகியுள்ளன.

இராம பஞ்சாலி என்பது கிராமங்களில் குறிப்பாக சிராத்த நிகழ்ச்சிகளில் பாடப்படும் எளிய நாட்டுப்புறக் கவிதை வடிவம். ராமாயண பலா கீர்த்தன் எனபது பாடல், நடனம், நாடகம் இணைந்த நிகழ்கலை. குளிர்கால இரவுகளில் பாடப்படுகிறது; முழுக் கதையையும் கூற பல இரவுகள் தேவைப்படும். இந்த இரண்டிலும் இராமர் பற்றிய கதை உண்டு. மேலும், தேயிலைத் தோட்ட சமூகங்களான சாந்தால்கள், முன்டாக்கள், தாந்திகள், நுனிசா, கௌட்கள் ஆகியோரிடம் ஹோலி திருவிழாவில் இராம கதையை அடிப்படையாகக்

கொண்ட நாட்டுப்புற நடன-நாடக மரபுகள் உள்ளன.

கதாமோஸ் என்பது சரக் பூஜா காலத்தில் மேடையேற்றப்படும் முகமூடி நடனநாடக வடிவம். இசை, அசைவுகள், முகமூடிகள் மற்றும் சிறப்பு உடைகள் இதன் தனிச் சிறப்புகள். பொதுவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிகழ்வுகளாக, இராம-சீதா திருமணம், வனவாசம், சீதை அபகரிப்பு, இராம-இராவணப் போர், சீதை வனவாசம், லவ - குஷ பிறப்பு ஆகியன உள்ளன.

திரிபுராவின் நாட்டுப்புறக் கதைகள், பழமொழிகள், புதிர்கள் மற்றும் நாட்டுப்புறக் கலைகளில் இராம கதையின் தாக்கம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மனிதர் பெயர்கள், இடப்பெயர்கள், மலைகள், தாவரங்கள், விலங்குகள் போன்றவற்றில் இராமாயணப் பாத்திரங்களின் பெயர்கள் இடம்பெறுவது இதற்குச் சான்றாகும். சில நாட்டுப்புற விளையாட்டுகளிலும் இராம கதையின் தாக்கம் உள்ளது. உதாரணமாக, தென் திரிபுரா விளையாட்டில் குறும்பாடலுடன் உடற் செயற்பாடுகள் இணைந்து, இராம - லட்சுமணர்கள் போர் தயாரிப்பைச் சித்திரிக்கின்றன. இதில் மக்களின் ஆதரவு இராம-லட்சுமணர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

மிசோரம்

மிசோராம் மாநிலத்தில் இராம கதை பெரும்பாலும் நாட்டுப்புற மரபுகளில், குறிப்பாக கதைகள், பழமொழிகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளில் காணப்படுகிறது. மிசோ இனநாட்டுப்புறக்கதைகளில் இராமாயணத்தின் பல நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்றன. குறிப்பாக 'லட்சுமணன் மற்றும் இராமன் பற்றிய கதை' என்ற விரிவான நாட்டுக்கதை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கதையில் இராமாயணத்தின் முக்கிய நிகழ்வுகள் சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன.

மிசோராம் இராம கதையில் ராம் - இராமன், சீதை - சீதை, கௌ -

லட்சுமணன், ஹாவ்லாவ்மன் - அனுமன், லுபிராபோன் - மஹீராவணன், லுசாரிஹா - இராவணன் எனப் - பாத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன.

வால்மீகி இராமாயண நூலில் இல்லாத சில நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக, இராமனின் வற்புறுத்தலின்படி சீதை, லுசாரிஹா (இராவணன்) சிலையை உருவாக்குகிறார். அந்தச் சிலை உயிர் பெறுகிறது. சீதையின் கற்பு குறித்து இராமனுக்குச் சந்தேகம் எழுகிறது. இதுவே சீதையின் வனவாசத்திற்குக்காரணமாகிறது. இவ்வாறான நிகழ்வுகள் தென்கிழக்காசிய இராம கதை மரபுகளோடு தொடர்பு கொண்டதாகக் கருதப்படுகின்றன.

மிசோ சமூகத்தில் ராமரும் கெனாவும் தெய்வங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றனர். இதனால் மிசோராம் மாநிலத்தில் இராம கதை பெரும்பாலும் வாய்மொழி மரபில் நிலைத்திருக்கிறது.

மேகாலயா

இராம கதை மேகாலயாவில் ஆழமான பாரம்பரியச் சுவடுகளைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக காசி, காரோ, ஜெய்ந்தியா சமூகங்களில் வாய்மொழி மரபுகள், பண்பாட்டு நிகழ்கலைகள்மூலம் 'இராமாயண பரம்பரை' உயிருடன் நிலைத்துள்ளது. இம்மரபுகள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் நாட்டுப்புறக் கதைகளோடு இணைந்து, இதிகாசக் கதையை அந்தந்த பகுதியின் சமூக-பண்பாட்டு சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்து வெளிப்படுத்துகின்றன. காசி சமூகத்தில், வால்மீகி இராமாயணத்தின்மையக்கதைக்களத்தைப் பேணியபோதிலும், கதாபாத்திரங்களும் இடப்பெயர்களும் மாற்றங்களுடன் கூறப்படும் ஒரு தனித்துவமான மரபு காணப்படுகிறது. கா காசி இராமாயன் என அழைக்கப்படும் இந்த வடிவம் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. காரோ சமூகத்தில், பாரம்பரிய வழிபாடுகள் மற்றும் சடங்குகளின் ஒரு பகுதியாகப்

பாரி கான் எனப்படும் நாடக நிகழ்ச்சி அரங்கேற்றப்படுகிறது; இதனுடன் தாதி மதான் எனப்படும் மகாபாரதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடகமும் உள்ளது. கிறித்தவ மதம் பரவலாக அறிமுகமாகும் முன், இராமாயணக் கதை இப்பகுதியில் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது; இன்றளவும் வலுவான வாய்மொழி மரபுகள் சமூக-பண்பாட்டு வாழ்வியலில் தாக்கம் செலுத்துகின்றன.

1900ஆம் ஆண்டு செங்-காசி அமைப்பின் நிறுவனர் ஜீபன் ராய், காசி மொழியில் இராமாயணத்தை வெளியிட்டார். எல். எச். போலே மற்றும் சில்வானஸ் லாமாரே ஆகியோரும் காசி மொழிபெயர்ப்புகளைச் செய்துள்ளனர். காரோ சமூகத்திலும் இராமாயணம் நாட்டுக்கதையாகப் பரவியுள்ளது. வரலாற்றுக் கதைகள் எனும் தொகுப்பில் காரோ மொழிபெயர்ப்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆய்வுகள் இராமாயணம் எழுத்து நூலாக மட்டுமன்றி, மேகாலயாவின் பழங்குடியினர் பண்பாட்டுநடைமுறைகளுடன் இணைந்து உயிர்த்திருக்கும் மரபாகத் திகழ்கிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

காரோ மொழியில் இராமாயணத்தை மொழிபெயர்த்த ரெடின் மொமின் மொழி பெயர்ப்பு முழுமையானதாக கருதப்படுகிறது. இந்நூல் அவருடைய மறைவுக்குப் பின்னர் 1992ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இதுகாரோ மொழியில் முழு இராமாயணத்தை மொழிபெயர்த்த முதல் முயற்சியாக அறியப்படுகிறது.

ஜெய்ந்தியா சமூகத்தினர் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இராம கதையைப் பரவலாக அறிந்திருந்தனர். மேகாலயாவில் இராம கதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட விரிவான இலக்கிய அல்லது கலை மரபுகள் இல்லாவிட்டாலும், இராமனின் கதை பொதுமக்களிடையே பரவலாகப் பிரபலமாக உள்ளது. குறிப்பாக நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள்

மூலம் இராமகதையின் தாக்கம் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது.

ரி-வார் பகுதியின் மக்கள், அங்கு விளையும் ஆரஞ்சுகள் மிகவும் இனிப்பாக இருப்பதற்குக் காரணம் இராமன் இலங்கையிலிருந்து ஆரஞ்சுகளை கொண்டு வந்து அந்தப் பகுதியில் நடத்தாக நம்புகின்றனர். ஜெயந்தியாசமுசுத்தில் இரட்டைக் குழந்தைகள் (ஆண்) பிறந்தால், அவர்களுக்கு 'ராம்' மற்றும் 'லக்ஷோன்' (லட்சுமணன்) என்று பெயரிடும் பழக்கம் உள்ளது.

தொகுப்புரை

வடகிழக்கு இந்தியாவில் இராம கதையின் ஆழ்ந்த மற்றும் பரவலான தாக்கம் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக வாய்மொழி மரபுகளில் காணப்படும் இராம கதை மக்கள் மத்தியில் நிலவிடும் செல்வாக்கைக் காட்டுகிறது. இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இராம கதையின் மத மற்றும் ஆன்மிக அம்சங்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. வடகிழக்கு இந்தியாவில் இராம கதை பெரும்பாலும் பண்பாட்டு ஈடுபாடாகவே வெளிப்படுகிறது. வட கிழக்கின் பல பழங்குடியினர் இயற்கை வழிபாடு அல்லது பிற பாரம்பரிய மதங்களை பின்பற்றுபவர்கள். எனவே, பல சமூகங்களில் இராமன் கடவுளாக அல்லாமல், உன்னதமான மனித நற்குணங்களின் எடுத்துக்காட்டாகக் கருதப்படுகிறார். அசாமின் நவ வைஷ்ணவ இயக்கத்தின்போது இராமனின் ஆன்மிக பரிமாணம் வலியுறுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், விஷ்ணுவின் அவதாரங்களாக இராமரும் கிருஷ்ணரும் ஒரே வடிவாகக் கருதப் பட்டதால் தனிப்பட்ட இராம வழிபாட்டு மரபு பெரிதாக உருவாகவில்லை.

மணிப்பூரில் இராம பக்தி மரபு காணப்படுகின்றது; ஆனால் வடகிழக்கில் தனித்துவமான இராம பக்தி இயக்கங்கள் மிகக் குறைவு. அசாமின் பொங்கைகாவூன்

பகுதியில் உள்ள இரகுநாதர் கோவில்கள் இராம வழிபாட்டின் அரிதான எடுத்துக் காட்டுகளாகும். இராம கதையின் பல பிராந்தியபதிப்புகளில், உள்ளூர்பண்பாட்டு அம்சங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. உதாரணமாக, இராமன் பிராந்தியத்தின் சீரிய இளைஞனாக சித்திரிக்கப்படுகிறார். சீதை சில பதிப்புகளில் துணிச்சலான, கருத்துரைக்கும் பெண்ணாக உள்ளார். ஜனகர் சிறந்த விவசாயியாகக் காட்டப்படுகிறார்.

வடகிழக்கு இந்தியாவில் இராமகதை குறித்த ஆய்வுகள் இன்னும் பரவலாக நடைபெறவில்லை. இராம கதை வட கிழக்கு இந்தியாவில் பல்வேறு வடிவங்களில் நிலவுகிறது. அவற்றில் பெரும்பாலானவை வாய்மொழி மரபிலும் பாரம்பரிய நிகழ்கலை வடிவங்களிலும் காணப்படுகின்றன. பல மரபுகள் அழிவின் விளிம்பில் உள்ளன; சில ஏற்கனவே அழிந்து விட்டன. கிறித்தவ மதத்தின் பரவல் மற்றும் சமூக-அரசியல் காரணங்களால் சில பகுதிகளில் இராம கதை மரபுகள் மங்கிவிட்டன. நகர்ப்புறமயமாக்கலும் உலகமயமாக்கலும் இதை மேலும் பாதித்துள்ளன. வட கிழக்கில் காணப்படும் இம்மரபுகள் இந்தியாவின் சொந்த மண்ணிலிருந்து உருவான அரிய பண்பாட்டுக் கருவூலங்கள்.

குறிப்புகள்

1. Tanuja Bora, Ramkatha Tradition in North East India: An Unexplored Avenue, IOSR Journal of Humanities and Social Science (IOSR&JHSS), Volume 23, Issue 11, Ver. 4 (November, 2018) 01&07, e&ISSN: 2279&0837, p&ISSN: 2279&0845). www.iosrjournals.org)
2. Deven Chandra Das, Chabin Aalun & Assamese Karbi Ramayana, Bhuvan Vani Trust, Lucknow
3. Bornali Borah Handique, Rintu Handique, Buddhist Vihara as Institution of the Tai Communities: A Study of Assam, India, International Journal for Multidisciplinary Research (IJFMR) E&ISSN: 2582&2160, P.3)

4. Sujit k. Ghosh, Elective AFFINITIES: The influence of Ramayana on Mizo religion and culture, Published by: Indian History Congress, vol. 55, (1994), pp. 43 & 47)
5. Ankita Dutta, Ramayana Parampara among the Khasis of Meghalaya the Seng Khasi Movement, Centre for Indic Studies, <https://cisindus.org/indic&varta&internal.php?vartaid=474>

பார்வை நூல்கள்

1. Payel Dutta Chowdhury, Farddina Hussain, Ra_ma_yana in the Folk Tradition of India's Northeast Region, Published by, Oxford, Berlin, Bruxelles, Chennai, Lausanne, New York, 2025.
2. Sujit K Ghosh, Ramayana in the North&East India (Proceedings of the National Seminar organised by Bharatiya Itihas Sankalan Samiti, Silchar) Published by BR Publishing Corporation, 2023.
3. Madhav Kandali, Ramayana, Bhuvan Vani Trust, Lucknow, 2021.
4. Hazarika Rupanjali, The rama katha traditions among the karbis tiwas and pati rabhas of assam a folkloristic study (PhD Theis), Gauhati University.